

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันพุธที่ 17 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2552 หน้า 25

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

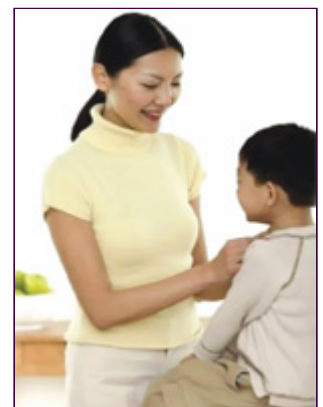
ฟังลูกเล่า โลกใหม่ในร.ร.

เด็กเล็กๆ ที่อยู่ในช่วงปฐมวัย และก้าวเข้าสู่การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าเรียน หรือบางคนเข้าสู่ระบบการเรียนหนังสือในโรงเรียนแล้ว ช่วงแรกของการไปโรงเรียนซึ่งถือเป็นโลกใบใหม่ สังคมใหม่ของเด็กๆ คุณพ่อคุณแม่หรือผู้ปกครองต้องใส่ใจและสนใจพฤติกรรมต่างๆ ที่เด็กแสดงออกมา โดยเฉพาะต้องรับฟังสิ่งที่เด็กๆ อยากพูดอยากเล่าให้ฟัง เพราะการที่เด็กๆ มีเรื่องมาเล่าให้พ่อแม่ฟังนั้น หมายถึงเขามีพัฒนาการในด้านความคิด ความรู้สึกและจินตนาการ ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตเด็กทุกคน

ดร.จรัลวิณ์ สิทธิศิริอรุณ อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) พูดถึงประเด็นที่เด็กๆ ไปพบสิ่งใหม่ๆ ที่โรงเรียนและกลับมาถึงบ้านพวกเขาอยากพูดอยากคุยให้พ่อแม่หรือปู่ย่าตายายฟังว่า ผู้ใหญ่ต้องฟังเด็ก การที่ผู้ใหญ่ตั้งใจฟังสิ่งที่เด็กๆ อยากเล่าจะทำให้เขาเกิดการพัฒนาทางภาษา เด็กจะถ่ายทอดออกมาทางคำพูดโดยถ่ายทอดมาจากประสบการณ์และจินตนาการของเด็ก

การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองสนใจและตั้งใจฟังสิ่งที่เด็กๆ เล่าจะยิ่งกระตุ้นความคิดของเด็ก และทำให้เขามีพัฒนาการที่ดีในด้านความคิดและการหาคำตอบ เมื่อพ่อแม่ฟังในสิ่งที่เด็กเล่าโดยโต้ตอบพูดคุยสอบถามเรื่องราวที่เขาเล่า จะทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและกัน พ่อแม่ได้เรียนรู้ว่าเด็กกำลังคิดอะไรอยู่ มีความรู้สึกอย่างไรกับโรงเรียน รู้สึกอย่างไรกับครูและเพื่อนๆ

ถ้าเด็กๆ คิดอะไรอยู่ เช่น กำลังคิดจะแกล้งเพื่อนหรือถูกเพื่อนแกล้ง พ่อแม่จะได้มีโอกาสดักเตือนและสอนลูกได้จากเรื่องเล่าประจำวันที่เกิดขึ้นเมื่อไปโรงเรียน แต่ละวันเด็กๆ จะเล่าเรื่องตัวเองโดยใช้เวลาอย่างมากที่สุด 5-20 นาที พ่อแม่จึงควรจัดสรรเวลาส่วนนี้ให้ลูก เนื่องจากเป็นเวลาที่

มีคุณค่ากับเด็กๆ และพ่อแม่

ดร.พัฒนา ชัชพงศ์ อาจารย์ภาควิชาปฐม วิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) กล่าวว่า การที่พ่อแม่รับฟังเรื่องเล่าจากลูกๆ จะทำให้เด็กรู้สึกดี สบายใจและมีความสุข แต่การฟังเพียงอย่างเดียวก็ไม่เกิดประโยชน์ พ่อแม่หรือ ผู้ปกครองต้องแลกเปลี่ยนและพูดคุยกับเด็กๆ ด้วย อย่างเช่น เมื่อเด็กๆ เล่าว่าไป โรงเรียนได้เล่นสนุก มีของเล่นเยอะแยะ ได้ฟังนิทานจากคุณครู พ่อแม่ต้องถามต่อว่า แล้วหนูเล่นกับใคร มีเพื่อนชื่ออะไรบ้าง คุณครูที่เล่านิทานชื่ออะไร ไหนลองเล่าให้ แม่หรือพ่อฟังสิว่านิทานเรื่องที่หนูฟังมาจากคุณครูสนุกอย่างไร เด็กๆ ก็จะเล่าและ พูดคุยต่อ การพูดคุยจึงมีการต่อเนื่อง เด็กๆ จะเกิดพัฒนาการทางภาษา เกิดความคิด และจินตนาการ การฟังเด็กๆ เล่าเรื่องราวของตัวเองที่โรงเรียนจึงเป็นการพัฒนาเด็ก อย่างง่ายๆ ที่พ่อแม่บางคนอาจไม่เห็นประโยชน์ ทั้งที่ประโยชน์และคุณค่านั้นมี มากมาย

"การฟังเรื่องราวของเด็กๆ จะทำให้พ่อแม่เห็นพัฒนาการ และการปรับตัวเพื่อเข้าสังคมของเด็กๆ ได้ชัดเจน เพราะ เขาจะเล่าว่าวันนี้รู้จักเพื่อนคนนั้นคนนี้ รู้จักและช่วย คุณครูทำงาน สิ่งสำคัญคือพ่อแม่ต้องพูดทบทวนเชิง บวกเกี่ยวกับโรงเรียนให้เด็กๆ ฟัง ไม่ใช่สร้างทบทวนเชิง ลบให้เด็กรู้สึกหวาดกลัวโรงเรียนและมีทบทวนที่ไม่ ดีต่อโรงเรียน การพูดคุยกับเด็กๆ เกี่ยวกับเรื่องราวในโรงเรียนจึงควรเป็นเรื่องที่ดีๆ

สิ่งสำคัญพ่อแม่ไม่ควรขู่เด็กๆ เกี่ยวกับโรงเรียน เช่น ถ้าเด็กๆ ดื้อจะส่งไปให้ครูที่ โรงเรียน เด็กๆ จะรู้สึกว่าโรงเรียนคือสถานที่ที่น่ากลัว เขาจะรู้สึกเหมือนตัวเองเป็น นักโทษและมีทบทวนที่ไม่ดีต่อโรงเรียน แม้ว่าโรงเรียนแห่งนั้นจะมีการเรียนการสอน ที่ดีและมีกิจกรรมที่แสนสนุกอย่างไรก็ตาม เพราะเด็กๆ ถูกประทับความรู้สึกที่ไม่ดี เกี่ยวกับโรงเรียน กว่าเขาจะปรับตัวเองได้เพื่อเรียกความรู้สึกดีๆ และความมั่นใจที่มี ต่อโรงเรียนกลับมานั้นจึงต้องใช้เวลาบำบัด จะเห็นว่าคำพูดหรือถ้อยคำที่พ่อแม่ ส่งผ่านไปถึงลูกนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและต้องให้ความสำคัญมาก

หน้า 25